

آذر، روزی که سه پیکر رژیم‌ده بُرخاک افتاد

رود بُر شهیدان سر فرازد انشگاه

صفحه ۹

باشگشت رفیق نقی کی منش عضوهایت سیاسی
کمیته مرکزی حزب توده ایران برگزار شد:

مواسم بُر گداشت خطره شهادای ۱۶ آذر

□ جنبش دانشجویی ایران باید بیانگر وحدت
نیروهای جوان دانشجو در مبارزه ضد امپرالیستی باشد
□ برای رسیدن به حزب توده ایران، راه دشواری
را طی کرده‌ایم

دوستان مصطفی بُرگنیا از زندگی و رزم او می‌گویند

صفحه ۷

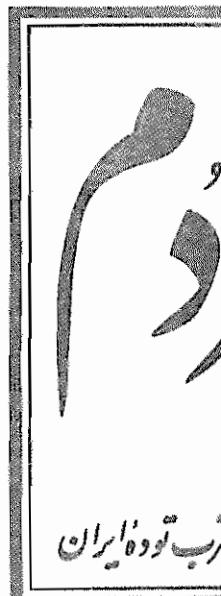
مصطفی بُرگنیا

مهدي شريعت رضوي

احمد قندچی

دم

۱۱۰

سال اول، شماره

۱۰ دیار

۱۳۸۸

دیماه ۱۴۰۰

جنین یکی از

داد سختانی در دور

بنوان یک مبارز

جهانی

کرد که این سازمان

نمایندگان می‌کند

یا محدود را برای

اسلامی ۱۲ آذر

مت

جهانی

که رفیق لئونید بُر گفته است: کشور ما با مداخله پیگانگان در امور

ی ایران از سوی هر کس، به هر شکل و به هر بیانه‌ای مخالف است.

این روش اتحاد شوری، تغییر ناپذیر است

لاؤدان استوداد شاه، منطقی است

توسل آمریکا به فیروزی فهیز
علیه ایران نقض خشن موافقین
حقوق بین‌المللی است

صفحه ۷

که رفیق لئونید بُر گفته است: کشور ما با مداخله پیگانگان در امور

ی ایران از سوی هر کس، به هر شکل و به هر بیانه‌ای مخالف است.

این روش اتحاد شوری، تغییر ناپذیر است

ز بال سرخ قناری...

هر چشم غارت شب بودو، خون کرم شرق
هنوز می‌جوشید،

هنوز پیکر گلگون آفتاب شهد
بر آن گرانه دشت کبود می‌جندید،
هنوز بر کله غمگین بیداد می‌آورد
پریده‌رنگی روزی که دمدم می‌کاست...

تو با چراخ دل خوش آمدی بربام
ستاره‌ها به سلام تو آمدند:
سلام!

سلام برو تو که چشم تو گاهواره روز،
سلام برو تو که دست تو آشناه مهر،
سلام برو تو که روی تو روشنانی ماست!

سلام برو تو که از نور داشتی بیقام!
توجون شهاب گذشتی برو آن سکوت سیاه،

توجون شهاب نوشتی بخون روش خوبیش
که صبح تازه زخون شهید خواهد خاست.

ز بال سرخ تو خواندم در آن غروب نفس

که آفتاب، رها گشتن قناری هاست.

نهان، آذر ۱۳۵۸

۱۳۵۸

۱۳۵۸

۱۳۵۸

۱۳۵۸

۱۳۵۸

۱۳۵۸

۱۳۵۸

۱۳۵۸

۱۳۵۸

۱۳۵۸

۱۳۵۸

۱۳۵۸

۱۳۵۸

۱۳۵۸

۱۳۵۸

۱۳۵۸

۱۳۵۸

۱۳۵۸

۱۳۵۸

۱۳۵۸

۱۳۵۸

۱۳۵۸

۱۳۵۸

۱۳۵۸

۱۳۵۸

۱۳۵۸

۱۳۵۸

۱۳۵۸

۱۳۵۸

۱۳۵۸

۱۳۵۸

۱۳۵۸

۱۳۵۸

۱۳۵۸

۱۳۵۸

۱۳۵۸

۱۳۵۸

۱۳۵۸

۱۳۵۸

۱۳۵۸

۱۳۵۸

۱۳۵۸

۱۳۵۸

۱۳۵۸

۱۳۵۸

۱۳۵۸

۱۳۵۸

۱۳۵۸

۱۳۵۸

۱۳۵۸

۱۳۵۸

۱۳۵۸

۱۳۵۸

۱۳۵۸

۱۳۵۸

۱۳۵۸

۱۳۵۸

۱۳۵۸

۱۳۵۸

۱۳۵۸

۱۳۵۸

۱۳۵۸

۱۳۵۸

۱۳۵۸

۱۳۵۸

۱۳۵۸

۱۳۵۸

۱۳۵۸

۱۳۵۸

۱۳۵۸

۱۳۵۸

۱۳۵۸

۱۳۵۸

۱۳۵۸

۱۳۵۸

۱۳۵۸

۱۳۵۸

۱۳۵۸

۱۳۵۸

۱۳۵۸

۱۳۵۸

۱۳۵۸

۱۳۵۸

۱۳۵۸

۱۳۵۸

۱۳۵۸

۱۳۵۸

۱۳۵۸

۱۳۵۸

۱۳۵۸

۱۳۵۸

۱۳۵۸

۱۳۵۸

۱۳۵۸

۱۳۵۸

۱۳۵۸

۱۳۵۸

۱۳۵۸

۱۳۵۸

۱۳۵۸

۱۳۵۸

۱۳۵۸

۱۳۵۸

۱۳۵۸

۱۳۵۸

۱۳۵۸

۱۳۵۸

۱۳۵۸

۱۳۵۸

۱۳۵۸

۱۳۵۸

۱۳۵۸

۱۳۵۸

۱۳۵۸

۱۳۵۸

۱۳۵۸

۱۳۵۸

بحث بر سر اصول را لایه ایهه نگشید

محاشی و شمارهای توانخانی دنگریک کشنده عوض هیکنند، ضمن اعتراف تلویحی به مستی موضع خود، به مردم نیز که مخاطب او هستند، تووهین و تهدی کرده است. به مردم باید احتیاج گذاشت و اعتقاده داشت، نه بین شمار، بلکه با منطق کردار و داوری تهاوی و تعمین سرنوشت داد با هر اجره فعال به این قضایی عادل و باقی است و اگذاشت و از طرفی او پماجرای دنگاره.

(در حاشیه گفتگو)
چریکهای فدائی «اقداد
وهواداران آنها»
با «ر

تشریف آن، در کنایه این نیرو قرار گرفت
پادر کنار بختیار و بقول پادر ای اذوهاداران
بختیاریسم - لیبر الها و غیره، خوات
ناخواسته هم مسین شدن؛ آیا وحدت با خطر
آمام معرف آن است، درین اوضاع و احتمات رسمی ایران
حسان، بر تضادی که با آن دارید، می چریکه زمی روی، چیزی
بر عکس؛ واگر وحدت درین برهه حیاتی ثبت خوشحال می
است، چگونه است که برخی از اعضاء هواداری می
شما به صراحت مسأله سرنوشتی قهر آمیز و لریش داردند
حاکمکار، که اهل مهای عمنده آن دیدست می
طبیعی طبقه کارگر است، پیش کشیده اند و
شما در نوشته هایتان با ایام و اشارة در کردند می دانم که ملت ایران
با صراحت تمام آن را تائید نمیکنید؛
این مسائل و دیدگیر اصولی که در مقابل تزاری خاطرات
آمد، واضح تر و عنیانتر از آنست که جوا و فراموش نمی کنند که
توضیح آنرا بیجیغ و خم تصوریهای آنچه پشت و پنهان دربارقا
پیشانیم، خوب، فتح هایتان - اگر نمیتوان و ما لئن بزرگ و
از آن صرفظیر کنید - سرجای خودش، ملی بوده است
حسابتان چیست؛ چه جهتی پسرای دوران زریم تن ارها، که تا ۲
روزانه و زنان از توده ها و دوری روزانه در آرزوی زاندگان سے
توده ها از خودتان دارید، پیشاھنگ کیوند، آسما زندان ملتها بو
داده، پیشاھنگ کی سهاد و قوای او در مکان بکری موسیالیستی
مسیم اوست، با خصم پیش از سهاد خودی در ایشان، خاندان رو
است. پیشاپیش مردم بودند به پیوچه به وقتند و نخشتن
چدا و پیکانه از مردم بودن نیست و نمیتوانی روی زمین راهیان
پاشد. شما که لااقل در حرف متعهد به مارکری پنهان نهادند حکوم
لشیشم هستید، مگر این سخن بزرگ را افزایش دزیم تزاری؛
کرده اید که فقط بکام یا باید از توده ها جلو رنجیده و دشنسته
و این بیک کام جلو بودن هم فقط برای آنست نکران بود از اینجا
هم پیوند با توده ها همه واره برقرار باشد و دولتی های امپریالی
توده ها بسوی جلو رهی می شوند، شما که
سیاست و روشان هم از توده ها جدا نمی شون نهاری سرمایه
عقاب چگونه میتوانید مدعی پیشاھنگ توده ها درجه اول امپریالی
آری، پسرای کمونیست ها، پیغمبر کزاده ها و مط
پیشاھنگ طبقه کارگر، هر مکسی مایه داری و آ
بداء و معاد و همه چیزند، شه، پیوسته نام روس
میخواهند برقیمت از مردم، دارند تا کسی به
مردم و پسرای مسدوم و پیشاھنگ رزیم شوری نیمه
مردم باشند. اما دوستان قدا حال آن که، اگر اید
شما کجاید؟ آیا واقعاً دوسيه تزاری بود،
مردم میدند؟ خود مردم در کارخانی و خاندانش، که
مزروعه و کوچه و خیابان در این نمکین خود
چه فکر میکنند؟ بیجیغ میدانیم و پنهان نمیکنند
که دندان، نه در نی

پیشگیری خود بین جنگیان محتفه سیاست
مسئله شخصی نیست که برای تکین خالص و
دلخیک کردن، به جنجال و بدویان اهای ایشان.
این یک موضوع منطقی و طبقاتی است که صاحبان
اصلی آن هر دو وظیفه‌اند و ما باید هوشکاری و
تحلیل و تفسیر دقیق آن در ملاعع سما، مسؤولیت
داریم، برای حفظ امانت اصول پژوهش و رعایت
نزد اکت اجتماعی در لحن و روای خود مسؤولیت
داریم، برای جلوگیری از انحراف و گرایش
گفتگو، به عنصره غیر ضروری و تحمیلی، به
مسائل تئتری و یا فرعی و حاشیه‌ای، مسؤولیت
داریم. احتیاج داریم، یعنی درک و رعایت
این مشغولیت.

هسته از این میل به هل دادن بحث و انتقاد
از عرسه واقعی آن، به زمینه‌های جزوی و بی‌فاایده،
گاه بطور ناخودآکار یا زیر فشار مخالفانی که
تحلیل برخان و استدلال باشد را ندارند،
به هماره‌ای از هواداران و دوستان حزب نیز ایت
می‌کند، به این یاران باشد توجه داد که روحیه
انتفای را رایا بدیده آنها و اکداشت که حق با آنها
نیست و به حقیقت پنهان کارند، وظیفه این دوستان
ایستادگی و ابرار را روی موضوع اساسی حزب و
تحمیل می‌ترین و شالوده‌ای ترین اصول، به چشمی
است که هنالهان سفسطه‌جو بسیش می‌کشند.

پاسخ گوئی، آن‌هم بعدترین تقدیم و پرسشها،
باشد از مخالفان مطالبه شود و روای این مطالبه،
چون حقیق مسلم، اسرارگردان، ترا اینجا مدعیان
از کنار گود، پدر و نیز و پرورت پیر و نزدود،
مامطا بهای پیغامده و حرفي خارج از
حساب و خردناک اینم. ما از مخالفان سیاسی ای که
خود را به مارکسیسم - لئوپیس متمهد میدانند،
میخواهیم که در عین عمل، سفت خود را در عین
دوستان و دشمنان خلق بدستی منخص کنند. ما
از آنها میخواهیم که جنگ و گریز لفظی و
تئوری بیافر را کافی پداشت و ازبیش کلمات قصار
و نقل و قولهای دست‌جنین شده‌ای که از شرایط
منخص خود جدا شده‌اند، بین و آیند و در زیر
آفتاب، رکوب و سکون کنند، نقش و موضع واقعی خود
را توضیح دهند.

پیگویند که تقاضا عده جامعه کدام است؟
آیا خاطل که پیروان امام خمینی در آن گام
بر میدانند، درجهت حل این تقاضا عده و درست
صالح انتقال و مردم هست یا نه؛ و اگر هست،
وظیفه عملی مبارزان تقویت این جناح است یا

پنهان و سخنگ نکند. کاری که در پخت و فر
چریکهای فداکار استثنایست، قاعده است. بد
نره و دشمن؛ مکن همراه سیاسی و ایدئولوژی
بدون چیزی پایه‌ای بیواند وجودشته باشد
و اقامت جای شکننی است که ظرفی
محاب کردن، تصحیح کردن، رسیدادن، به دروغ
انحراف خذم زدن، تقدیم انجیره مفسله برداش
عده و عده به «دشمن» و «تسخیر» و اگذاش
چیزی بجزی، مبارزه انتقامی وین خود رسان
عقاید خود را اندیشیدند
نماینده انتقامات و استدلال
مارا درباره شوه و مشی سیاسی و برداشت
تغیریک فداکاران بیخواندو روگاهی حسن نیما
قریب طلب حریق توده ایران را در لابلای کل
و عمارت آن حسین میکند و تلاش پیر حوصله
خوشنده اند اراده جهت یافتن زبان مشترک گیرند
بهم، در لعن هما بعیان می‌یابد و قتی در جستجو
پاسخ به هما، به آثار فداکاران هر احمد میکند.
پیله کردن روی همسایل فرعی و دست و سر
گیریز زدن از منازل محرومی زبان اندیشان
این پخت و درود روزی سیاسی است، و دست آ
کوهي از اتهام و دشمن، که از فرق است
مشکن کنیده شده و حوصله را پس نمی‌برد
می‌یابد و اقایچه می‌یابد؛ همچو ایان پیر از خود
این چه آئینی است؟ مکن نه ایکه هارکسیسته
و اقای مخالفان خود و حقیقتان خوی خال
را، تهاجم غری و دندان قوجه و نامزا، بل
باوندگی استدلال و افناهی منتظر تها
من مه متزوی و خلی صلاح میکنند؛ مکن نه ایکه
مخاطب واقعی بر همان آنها نهاین دشمنان که
هیچ حرف حسابی به گوششان نمیرود و ملکت کنند
هستند و توده ها هستند که در میان این افناک
وین خود راهی شیار پیش، رشد میکنند، چه
گیری و قضاوت آگاهانه میکنند و در حرس که
بسیج خود، آن معن فی را که در دستستان قر
گرفته، تبدیل به نیروی مادی تاریخ پیش از میکنند
پس آنکس که جای دلیل و منطق و معنای داشت

در طی این دو سه هفته، که به اختصار حساسیت اوضاع و دقایق سرنوشت‌سازی که برمی‌هنگام میگذرد، خطاب مایه‌چریکهای فدائی در مقامات انتقادی و توضیحی آهستگ فعالتری یافته است، نامه‌های متعددی در این مورد، از اضعاء و هواداران فدائیان به دفتر «هرود» رسیده است. در میان نویسنده‌گان این نامه‌ها، که لحن و قضاوت‌های کاملاً متفاوتی درباره بحث جاری دارند، غیر از آنها که تنها سرمایه‌شان ناسزاگوئی است، هستند کسانی که مسئله اساسی و موضوع محوری این گفتگوی ضروری و روشنگر را به عمد یا به سهو به کناری نهاده‌اند و به همان‌جهانی واپراییات ملاقاتی وار به این کلمه با آن سطر از فلان مقاله، به ساییدگی گوشه فلان نقل و قول، بالحن بهمان انتقاد، پرداخته‌اند و این جزئیات فرعی و حاشیه‌ای را چنان پرورده‌گ وجود جلوه داده‌اند که اصل قضیه بین‌نگاه و یاختی نوٹ شده است. برخی نوشتۀ‌اند که فلان نقل و قول فدائیان را چرا بطور کامل منعکس نکرده‌اند، یافی‌المثل چوا «است آنرا «میباشد» نوشته‌اید. پاره‌ای نوشتۀ‌اند «چرا لحن شما زخت‌تر و انتقادی‌تر شده» و اتفاقاً بعضی دیگر بر عکس نهاده‌اند که «منظورتان از این لحن نصیحت‌گر و پردازه چیست؟ آیا نمیخواهید و انمود کنید که با یک فرزند کم تجربه و به اصطلاح اغفال شده طرفید؟»

میزند؛ فقط آنهاشی که به حقایقیت و انتخابات و نظایر آنها، چنین گلایهها و اعضا اضافات و نظایر آنها، اگر پرش وارد باشد، نیاید اجازه داد که بیش از آنچه در خور آنهاست، حواهی ما را بخود جلب کند و موضوع حساس بحث را، که برسانمش سیاسی، تاکتیک و استراتژی فدائیان، یعنی همه‌شن م ابیاد موجودیت سیاسی و تغیریک آنها وسیله و عملی بحران کوئی سازمان آنهاست، در گرد و غبار و های اوی نایابی خود محو کند، ما ادعا نیکنیم که غیر ممکنست اینجا یا آنجا، احیانآ در کلام یارانه‌ها، فاخواسته رکاهی ناخالصی یا ایار و قصوری چیزی بر وز کند، امام اراد هیکنیم که عصمه کردن این مسائل، گرین از بر این واقعیت انتقادات مطرح شده، لاپوشی کردن آن و کشاندن بحث به پیر اده و اخراج است.

چه کسانی از کندوکلو اصول و بحث و پرسی مبانی تغوریک و سیاست و عملکرد خود طفه

حل مسئله ارضی دهات سیلاخور سفلی در لرستان
از وظایف فوری مقامات مسئول است

۳) نسق زداعی یامطلع ذیس که دهور این شصت سال به
صاحب نسق بیکان نیست و بهمین جهت تفاوت مده شده باشد؛
باید وغیر قابل توجهی پیدا میشود که چهارسا من از میلیونها لیره اه
رخورد و تصادم میگردد. در تمام این مواد، برائی و میلاردها دلاری
ین مسئله وهمجین برای استفاده از تکنیک مدنداش از ایران ره
اسائل پیش فته داد اصولی عبارت از ایجاد تعاونگاه دیناری راهی
ولید و یا اشکال دیگری از فلسفه های تسلیمی شده است؛
ین راه که در قانون اساسی پیش بینی شده، می ت حال آن که اگر رو
تره کور این مشکل را حل کند، بالایجاد و تقویت پاییش بود. همه راه
ماونیها، دھقانان اذحقوق بر ایرانی که به ارزش کاملاً موده بودند و جلال
ستگی دارد، بر خود دار خواهد شد. آقای راطی نیکردن
هیئت انجان بشرای انقلاب احیمت این را که دنیا بر ساند و
ساطر نشان ساخته است.
اما میداریم که پس از تجربه تلخ نمایانگان سالیم و خلفه های
مشویان جدید اجرایی، گوش شنواری در اجرایی از آنها پیشگانی
مام و رهنودهای درست شورای انقلاب و خوانان بود پلرند.
حق دھقان داشته باشد. راه درست، اصولی و اتفاق
نه اعلام شده، باید در عمل اجراء شود و قاطعاً
ردد نباید فر اموش کرد که فقط با اجرای چیزی
ای، یعنی با توجه به مشخصات هر منطقه و مشکل
برقرار دھقانی و بر شالوهه منافع زحمتکشان روز
بیگانه میلیونها دھقان را، که منافع حیاتی و مصل
با آن مطابق میبینند، پیچید کرد و حسابات هر
معظم آنان را به انقلاب جلب کرد و پر زدگ مالک
بایگاه طبقاتی - اجتماعی. ضد انقلاب هستند، از

آنها را خصب نمودند. پس از پیروزی انقلاب، دهقانان به دفاتر خود بازگشته‌اند و مخواهند بروی زمینهای خود، یعنی همین هایی که سالان دراز بر روی آن کشتند، وکار میکردند، دوباره فعالیت کشاورزی کنند و توپولید زراعی را بالا ببرند، یعنی درجهت فرمان امام عمل کنند. در این مورد وظیفه اولیه مسئولان اجرایی آنست که حق روش خودگردانی شده بوسیله مالک‌داران لغو کنند و وزین‌های خودگردانی شده را با صاحبان اصلی آن، یعنی دهقانان زحمتکش برگردانند.

(۲) در برخی اندوهات دیگر، مطیع همان اصلاحات علوفه‌کانه، اراضی بین دهقانان و مالکین تقسیم گردید، یعنی شق تقسیم اجرا شد. در این مورد سطح ذیس کشت دهقانان به نصف یا یک‌چهار تقلیل بپاداگرده و قسمت‌مهمن از زمین پادست مالکان افتاده است.

باتوجه بوضع اسناف کشاورزی کشور و فقر و تنگستی حاکم در بین دهقانان، مسلم است که با این مقدار بسیار کم ذمینی که در دست دهقانان است، حتی با نلاتی شبانه‌روزی هم آنها قادر نخواهند بود کوچکترین بهبودی در وضعیت‌ذندگی خود دید آورند. با این لحظه ضروری است که اراضی کلیه همات تقسیم شده‌باشند زارع و مالک (جهه) بر اساس عرف محل و چه خارج از عرف محل) بهمراه دهقان پازگردانه شود، تا آنها نیز شرایط دفاتر خود را بازگیرند. این اتفاق حال دست پززگ کمال آن نباشد و در عین حال دست پززگ کمال بطور کامل

ما بدولت بازدگان کی ادا حشدار دادم که به
خطار دفاع از انقلاب و پیغام رفع مشکلات کشاورزی،
مسئله ارض باید بود دھقان زحمتکش حل شود. ما
ارها روش ضد چهانی و ضد انقلابی و زیر باقی کشاورزی
۱. طی هشت ماه اخیر، در دوره پس از انقلاب به استناد
دبارک و شواهد فراوان افشا کردیم و مخالفت توده
دھقانان را با آن منعکس ساختیم.
اینک که آیت الله دکتر باهنر، عضو شورای
نقلاپ، صراحًا اعلام داشته که،
«هدف این است که کسانیکه حاوی نعمین کار
بیکنند، آنها هم صاحب نعمیون باشند، مالک نعمیں
باشند، انسولوین امور مخواهیم که به مشکل ارضی
هات منطقه سیال خوار سفلی در ولستان (کلنشا نه) کجینه
محل و انکل. قرق میدان و سایر دهات نزدیک (که) به
رگبیری و کشتار عدهای از دھقانان متجر شد، رسیدگی
کنند و نعمین های را که دھقانان قبیل از اصلاحات ارضی
با همراهی، در اختیار داشتند، دوباره آپنا بر گردانند.
راینجا نیز مانند هر منطقه دیگر کشور مسائل ارضی
محروم شخص و ویژه هن تاچیه مطرست می شود. بنابر این
اید دقت کرد که مشکل ارضی این دھقانان چیست
هر قشری چه میخواهند و چه راهی را برای حل مشکل
ید انتخاب کرد.

(۱) درین خی اندهات این منطقه، مانند کلنشا نه،
بوق ماده ۴۵ قانون اصلاحات ارضی کذا کنی، حق ریشه
دھقان خ بداری شد. و مالکان ب این: مایه دھقانان را

اخبار دهقانی

«سلطان اباد»

رسوی سیاست، پدر، همراه و مادر را در
کلیولتری جاده ادیپل - آستانه، امر و زده شاهد هر و مرد
شکنیهاست که از طرف افراد معلوم الحال محدودی انجام
این روتا، تا پروژی اتفاق بگیرد، با وجود نزدیکی به شهر
محروم خود، جهاد سازندگی برای تأمین آب و برق آن خود
درایمود استعداد طلبید، ولی هر موقع افراد خیز، که مورد ارادت
اهمالی هستند، خواستند اقدامی در این باره عمل آورند، مواج
کارشکنیهای این افراد معلوم الحال شدند، نمونه این افراد
بنام «خرس و شاهی» است، که ددوران طاغوت با زور و قدری
خانه اضاف بحل را عهد دارد بآبود و کار کد خدا و اینچشم دانیز
میداد و در اثر تبانی با مأموران زانداری وغیره، هر کسی
دلش میخواست، اذیت میکرد.

او امن و زده صفت اول این کارشکنان قرار گرفته
با این که علی رغم کارشکنی او، اهمالی توanstگویی جمع گشته
سازندگی را در امن تأمین آب و تهیه مقدمات برق باری نه
ولی هنوز در مورد انتخاب شورای ده با کارشکنی این شخص وع
که از روی ترس با احتیاج دنبالهارو او هستند، دوپر و میباشدند
عدمه چندین بار باعث مشاهجه لفظی و درگیری بین اهمالی شد
که ممکن است عوایق بدی بدانیال داشته باشد، خرس و شاهی
دادارکه پایسد حتیماً عضو شورای ده شود، ولی چون اهمالی
مشیش استاد، پهلوچ و چه حاضر به انتخاب او نیستند.

روستاییان «باغ تیر» از سنجان خواهان دارند ستم مالک هستند

روستاییان «باغ‌تیر» از جود و ستم مالک - علیین ضاکان
صاحب‌و ای - به جان آمدناه. آنهاه نفر هستند که جمیع
نفردا تحت تکفل دارند. علیین ضاکان در همان زمان دا اصلاحات
ارضی - خانه‌های روستاییان را ویران کرد و در جای آن پنهان کاشت
و دهقانان را آواره ساخت. آنها استممه‌های اینین مالک‌قلد خاطرات
تلخ دارند. هفچان. لاله‌گه شه را شناسنید و که اندیاره‌ها بسته و

روستاییان پرای احترام حق خود به مبارزه ادامه می داشتند.
آنها میگویند زحمتکشان این مملکت شاه را من کوب کردند.
علمی خانه ها که جای خود دارند.

**روستاییان «سونده» - حومه شیراز - زمینهای غصب
شده خود را می خواهند**

۱۵ نفر از روستاییان قبیله «سونده» (زندیک شیراز) از محمدقلی خان پور، که زمینهایشان را غصب کرده است، می خواهند که زمینشان را بپسندند. در سال ۱۳۴۱ قسمی از زمینهای این ده یاری روزناییان به اصطلاح تقسیم شده ولی سال بعد ما لکه هبض سر نیزه زاندارم همین زمینهای را دوباره تصرف کرد. روستاییان در شهر و اطراف آوارگشدن، ولی حالاکه انتقاماتی پیر و زیستگان را سرمی دهد، آنها از مقامات مشمول عیخواختند که دست محمدقلی خان پور، ما لک غاصب را از زمینهای آنها کوتاه کند.

کامپیو ترا جاره‌ای شرکتهای گردش و نمینهای

است، وبا توجه به اینکه در صورت اضطراف وزارت کشاورزی از اجاده آن بایستی باقیمانده اجاده پنج ساله آن وکلیه ریشههای انتقال آن به جای دیگر از نظر ملت ایران پرداخت گردد و با توجه به مسائل تکنیکی و کارشناسی... هرراه با توجه مردم که برای قطع ریشههای امپریالیسم و مظاهر آن و اثناه کلیه قسر ارادههای شنکن تحییل پهلوخانه اند، کامپیوترا اجاده ای و زادوت کشاورزی را که متعلق به پلک شرکت غارتنکر امپریالیستی آمریکائی است به نفع خانهای رفوارمان ایران مصادره کرده و از پرداخت مبالغ هنگفت به شرکت آمریکائی حودداری می نهاید.

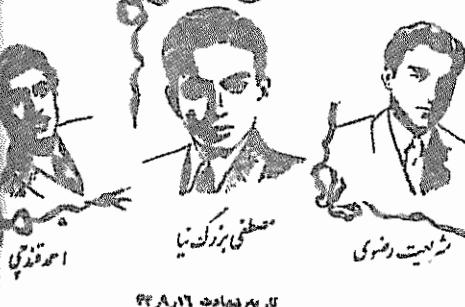
پیرورد باد مبارزات خدماهنریالیستی ملت ایران نابود باد امپریالیسم جهانی آمریکا و نوکران داخلی آن کارکنان وزارت کشاورزی و عمران روسانی

درود برو شهیدان سرفراز داشگاه

یاد برو چهلین روز شادت اندیجان اکمله شد:

بیان سه شهید دانشجو و مهندسی چهلین روز شاهد آنها عکس فوق در ۱۳۴۲ انتشار یافت.

دستان مصطفی بزرگ نیا
از زندگی و رزم او سخن می‌گویند:

اولین کسی که با شلیک دشمن بخوا غلتید مصطفی بود

□ صبح روز شانزدهم آذر مصطفی بزرگ نیا را در داشگاه دیدم، او گفت: گودهای همه دیوارهای اباشعار مرگ برآش پر کردند به دستهایش نگاه کرد، گچی بود.

ارتش رنج
پکتوف
پکتوف
گرم از آتا
صف به صفر
دشمن کار

مصطفی بزرگ نیا، انسان آزاده و آزادمنشی بود در ایران، جوش، حزب توهه ایران، خلقش بی پای تأسیاد وجان برگ به جنگ با دشمنان خون آش برخاسته بود که می خواستند با خون اوشخار جوانانگی خوبی بودند حک کنند، اما آنچه حک شد نام بزرگ معن بود که به همراه رفیقانش صادقانه پای در راه نهاد و با خود مستقرش راه آزادی را رنگ زد.

در طول سال‌های اختیاق بین نام مصطفی بزرگ نیا باد کردن از این جون همه گهدای راه آزادی ایران متوجه هر چند اورده بوده‌اند، اینکه پیر کت اتفاق شد این را با خانه می‌دانند، اما آنچه این را با خانه می‌دانند فرست باتی چند از ایران بزرگ نیا گفت و گو کرده است،

یکی از دوستان نزدیک او در مردم دری دیگر نیا کرد که «مصطفی انسان بود، میهن بود، توهه ای بود»، و دوست دیگری گفت، «مصطفی با اینکه از خواهاد مر باد، لحظه‌ای از فکر ناسامانی های اجتماعی غافل نبود و دسر مبارزه نیستاد، او که مخصوصاً مان جوانان حزب توهه ایران به راه خود و حزب ایمان داشت دبا ایثار جان، پای اعتقاد می‌نمود و قاداری زد».

هم‌زمان دیگر کوی خاطرات خود را از مصطفی بود روز آذربایجان کردند، آذربایجان بازگردیدند.

□ صبح روز ۱۶ آذر سال ۱۳۴۲ که پیشتر دانشجویان داش-

تهران به سبب حضور کانادوها در داشگاه روز تولدی آغاز کردند، پیکری ایلان آن‌ها در رهبری مصطفی را از دور دیدند،

سیاست با ایلان آغاز کردند، به من که رسید گفت، به دو اساتیز

ستاد زاندارمی در میدان نوشتند، «مرگ بر شاه»، من دسته کجی اورا دیدم و در چشم اش «مرگ بر شاه»، «خونهای شفته»

حزب توهه ایران شمارم را که برآش داده بود و اعضا سارمان جوان

حرب بوده ایران دودو در این شمار را با این شمار را باز کرده بودند،

مصطفی گفت، شمارها را حاضر غایب کرد، همه حاضر بودند، باهم به کلام رفیم، ما از بین همکاران دشمن را، کمتر

دانشگاه را ترقی کرده بودند، نگاه می‌داشتم، آن‌ها به مسلسل خود که می‌بینند بودند و درست محل میدان مشق در داشگاه قدر

می‌کردند، مصطفی خونر دیگر نیستند، یانکی یانکی گویم، یان

از کشورها را و دیگران با قیاقهای عیوب و عسیانی بحث می‌کردند، و صحبت برس این بود که به اتفاق استادان به این عمل اعتراض شود.

ذنک دوم همه پسر کلاس‌ها رفیق دستاد مشغول درس داشتند، در این هنگام دویس باز با اتفاق پاک افسر ویکی از مستخدم

دانشگاه وارد کلاس شدند و ۳۰ نفر از دانشجویان را بزرگ دست باتمشت دلگذ کردند از کلاس بیرون بردند، بالین کار سوتور گیار

بر کلاس حاکم شد، امام‌کوت ذیاد طول نکشد و به هم‌ها از کلاس بیرون ندیدند، مصطفی خونر داده بودند، بالآخر تضمیم گردیدند،

جلو گیری اذربایزیک حاده دیدند، داشگاه را خود و مصطفی جلو در خود چوی بودند، که موقوف شدند، در این موقع یکی اذربایزیک فریاد زد،

دزخیمان از داشگاه کوشا، دایان آغاز نیز ایجاد شد، سی بازان

دستورس کویی داشتند، گوئی فرمان آرایمه‌ری و رفیق

مهندسی کهیان عضو کمیته امنیت داشتند، اولین کسی که اخراج مصطفی بود

به پاشد، کف داشگاه را خون پر کرده بود به هم‌ها زخمی از این طرف اخراج دادند، مصطفی خونر داده بود،

لحظه هم فخش دادن را فراموش نمی‌کردند...

و چنین بود که داشگاه به پای آزادی قربان داد، آن

بعد روز ۱۶ آذر، روز حزب توهه ایران، شد روز جوشش آزار

ازشون، خون مصطفی، ایرانی‌ها، توهدای ها،

ارتش رنج
حسن
وکلوله
هم
باتفکنی
در دل
می‌کنم
ارتش رنج
پشت بید

هواسم بزرگداشت سه دانشجوی شهید در اهواز

شانزدهم آذر سال ۱۳۴۲

سکلر از گلستان همیشه‌هار
خلق بست دخیمان شاه

امریکایی بیرون شدند،

بزرگانها، شریعت از

حرب توهه ایران را بزرگ

می‌دادند،

● محل بزرگواری: آمن

تاقس داشگاه علوم داشگاه

اهواز،

● تاریخ: ساعت ۴ بعداز

ظهر روز یکشنبه ۵/۹/۱۵

در این مراسم رفیق دکتر

هاشم‌بنی طوفی عضو پرسایعه

حرب توهه ایران ویکی از اتفاقین

شکجه‌گاههای آرایمه‌ری و رفیق

مهندسی کهیان عضو کمیته امنیت

حرب توهه ایران، سخنرانی

خواهد کرد.

دانشجویان هسودار

حزب توهه ایران

اهواز

نامه‌زیر به هفتر «هردم» رسیده است:

مسلمانان مبارز به حقانیت مبادره و درستی سیاست حزب توهه ایران پی هیبو ند

برادران عزیزم!

من بعنوان یکنفر دانشجوی مسلمان، تامدی پیش کلماتی

تیر و تاری مانند خیانت، اجتنبی پرستی، خفغان دیگرانه، مهندسی

حای آهین، دشمنان آزادی و مسلمانان اسلام، فریاد را فکر

می‌سپیم، علیش راهم آلان میدانم، که تبلیغات دادیم، تلویزیون،

روزنامه‌ها و پیش گروههای سیاسی بودند، ولی انموصی که تصمیم

کفر فرم رهبران همین طوری قول نکنم و دنبال سند و مدرک آنها

بگردند، خلی از حقایق و همچنین دروغهای پیش‌مانه به خی گردند

های سیاسی و مطبوعات و رسانه‌های واپسیه به سه‌ماهی داری بی ایم

آشکارند.

حال به انسانهای بزرگی که در داهان حرب توهه ایران

پیروزی پاک و خود را فدایه انسانیت و خلق ساختند، سو عظیم

فرود می‌آورم و رهمندوه او پیش‌سیاسی حرب توهه ایران را داده اند

ترین و محکمترین راهنمایی نزدیکی توهه ایران را داده اند

که برای من و دوستانم تحسین ایگزین بوده، احراز و کشورهای

که این کمیتی داشتند، و همچنین بیشترین جنبه‌های آزادی پیش

میدانم.

بادرودهای فراوان به همین صدیق حرب توهه ایران

مبلغ ناجیزی از پیش‌سیاسی حقوق را تقدیم داد درسته شما،

که همان راه اسلام واقعی است، می‌کنم.

پاسداران صلیق افقلاب یاران وفادار افقلاب

پاسداران افقلاب در پخش اعلامیه‌های حزب توهه ایران درمورد همه پرسی قانون اساسی به اعضای حزب توهه ایران کمک کردند

اعلامیه ایس مالویست های آمریکایی را یکنید و دیوارهای بزرگ توهه ایران را که در مسیر افقلاب است، به اعلایمه حزب توهه ایران را، که در مسیر افقلاب است، به اعلایمه های این مالویست های آمریکایی را یکنید و دیوارهای بچسبانید،

جملات بالا گفته یک پاسدار کمیته من کری به جندت از اعضا حزب توهه ایران است، که در تمام طولی شب اعلامیه‌های حزب توهه ایران را دادند،

اعضای حزب توهه ایران درمورد شرکت در همه پرسی قانون اساسی به آنها کمک شدند

رقمایما در مقاطع مختلف توهه ایران با استقبال بسیار کم و

برادرانه پاسداران افقلاب روبرو شدند و حقی به آنها کمک شد تا اعلایمه های پیشتری بر درودیوار بچسبانند.

پاسدارانه استثناء هم وجود داشت، درمحدوده کمیته مطلعه ۹، پاسداری از نسب اعلامیه های حزب ما جلوگیری به عمل آورد و کار

دوستان ما به کمیته من کری افقلاب کشید، ولی در این کمیته با محبت

بسیار پادستان را روپروردند، ضمناً به پاسدار مطلعه ۹، می‌توصیح داده شد که در مطلعه ۹

هم اعلامیه پیشتری از اینجا ایجاد شد

چلوگیری از اعلایمه را نداشتند است.

آمریکا باید شاه مخلوع را به ایران تحویل دهد